

Благодієтєлєва-Вовк С.Л.
канд. екон. наук, доцент ЧДТУ

Blagodietielieva-Vovk S. L.
k.e.c., lecturer CHSTU

**АЛГОРИТМ ЦИВІЛІЗАЦІЙНИХ
ЗМІН «ПІДПРИЄМСТВО» —
«МІКРОЦИВІЛІЗАЦІЯ» —
«КУЛЬТУРНИЙ ЛІДЕР»**

**THE ALGORITHM OF
CIVILIZATION CHANGE
«ENTERPRISE» —
«MICROCIVILIZATION» —
«CULTURE LEADER»**

Розроблено алгоритм цивілізаційних змін на підприємстві. Його впровадження позначиться на підвищенні рівня економічної ефективності, інноваційності та повноти буття.

Created the algorithm of civilization change on the enterprise. If the algorithm will be implemented it will be have a positive consequences — the rise of economic effectiveness, the innovation status, the fullness of good.

1. Сучасне підприємство має виконувати дві функції:

— економічну — створювати блага для задоволення індивідуальних та суспільних потреб;

— культурну — створювати окремий антропоцентричний світ, призначений для розкриття потенціалу людей, здійснення їх мрій і задумів, плекання і поглиблення унікальності як працівників, так і, загалом, підприємства — суб'єкта культурного процесу, ускладнення, урізноманітнення цивілізаційного середовища, примноження цінностей довіри, взаємності, визнання, на яких базується ефективне функціонування економіки, зокрема, економічний розвиток і зростання.

2. Інституційною основою виконання підприємством культурної функції є сформоване і здійснюване культурне лідерство. Саме реалізація культурних інновацій та культурних ініціатив як складових інституту культурного лідерства має стати інструментом економічного розвитку і зростання суб'єктів господарювання, запорукою ефективності їх функціонування. Інститут культурного лідерства заснований на принципі забезпечення вивільнення людини, зростання різноманітності форм існування, досягнення повноти буття. Тому головним завданням управління підприємством є забезпечення умов, які дозволять сформувати та утримувати актуальним тренд на ускладнення цивілізаційного середовища підприємства, урізноманітнення смислів, напрямів його діяльності, підвищення рівня повноти буття працівників.

3. Алгоритм цивілізаційних змін на підприємстві:

— Підготовка середовища підприємства до здійснення новацій, тобто створення умов до покращення вже існуючих техніч-

них пристроїв, технологій та господарських практик. Бажано, щоб вона розпочалася на першому етапі цивілізаційних змін, одночасно з підвищенням ефективності виконання економічної функції. Важливо, щоб ініціатива по впровадженню новацій була підкріплена системою винагородження і навчання тих, хто має бажання та можливості їх втілювати.

— Поступове досягнення рівня систематичності новаційної діяльності, за якої здійснюється обслуговування потоку новацій на підприємстві. Робота по покращенню життєдіяльності суб'єкта господарювання має стати передбачуваною, плановою і ресурсозабезпеченою. Процес систематизації новацій може здійснюватися як під час підготовчого, так і другого етапу — створення мікроцивілізації. Це дасть можливість напрацювати необхідний організаційний та управлінський досвід для започаткування інновацій, у першу чергу щодо управління знаннями.

— Запровадження інноваційного процесу — створення якісно нових благ, що забезпечують задоволення наявних потреб. Ця активність має проводитися в умовах вже створеної мікроцивілізації з максимальною опорою на її людський потенціал, рівень розвитку якого має бути високим, тобто відповідати сучасності. На цьому ж етапі варто подбати про акумуляцію доходів для забезпечення у перспективі фінансування розробки культурних інновацій та проведення культурних ініціатив.

— Дослідження природи людини з метою визначення перспектив її вивільнення, тобто пошук потенційних, ще незадоволених індивідуальних чи суспільних потреб.

— Розробка ідеї та способу задоволення виявленої потенційно існуючої потреби, тобто, власне, створення культурної інновації. Практичне впровадження ідеї культурної інновації шляхом виготовлення проривного блага та наступного його тиражування. Розробка культурної інновації має відбуватися одночасно з проведенням культурних ініціатив, що стимулюють готовність суспільства до позитивного сприйняття запропонованої новизни щодо зміни, розширення можливостей, ускладнення, урізноманітнення життя.

— Подальша підтримка функціонування у межах мікроцивілізації інституту культурного лідерства незалежно від отриманого (позитивного чи негативного результату) від впровадження культурної інновації та реалізації культурних ініціативи.

— Перетворення мікроцивілізації на культурного лідера, тобто досягнення такого рівня та потенціалу розвитку цивілізаційного утворення, що дозволяє безпосередньо визначати майбутнє.

4. У процесі цивілізаційних змін, метою яких є ускладнення змісту, середовища, створення особливого окремого світу — плану дійсності, підприємство спочатку перетворюється на мікроцивілізацію, а надалі наростивши та реалізувавши свій цивілізаційний потенціал, стає культурним лідером.

Бойченко К.С.,

асистент кафедри економіки підприємств, ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана», Україна

Boychenko Kateryna

assistant of the economic of enterprises chair of the SHEE «Vadym Hetman Kyiv National Economic University», Ukraine

ПРОЕКЦІЯ СТРАТЕГІЧНИХ НАМІРІВ ПІДПРИЄМСТВА ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ РИЗИКІВ

Визначено тісний взаємозв'язок між стратегічними намірами та ризиками підприємства. Запропоновано досягнення стратегічних намірів за допомогою формування стратегічних наборів підприємства на основі відбору стратегій за рівнем ризику.

PROJECTION OF STRATEGIC INTENTS THROUGH THE PRISM ENTERPRISE RISK

Determined a close relationship between strategic intents and enterprise risks. An implementation of strategic intents by forming strategic sets on the basis of selection strategies for risk.

Сучасні умови економічного розвитку ставлять перед керівниками підприємств ряд завдань, вирішення яких лише за допомогою попереднього досвіду не завжди має позитивні результати. Саме тому більшість світових лідерів ринку відмовляється від короткострокового стратегічного планування та прогнозування, управління на основі інтуїції та відчуття, а навпаки робить акцент на розробці стратегій, що забезпечують реалізацію місії та цілей розвитку бізнесу в довгостроковій перспективі з економічно допустимим рівнем ризику та в межах можливостей підприємства, з урахуванням стратегічних намірів.

Хоча економічна категорія «ризик» з'явилась ще за часів Середньовіччя, а «стратегічні наміри» — лише в кінці минулого століття, на сьогоднішній день можна виділити вчених, які приділяють увагу обом поняттям у своїх дослідженнях: Ф. Гуйяр, Дж. Келлі, Г. Хамел, К. Прахалад, А. Томпсон, А. Стрікланд,